Влада – Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України № 126 (876) ♦ Середа, 6 липня 1994 року ♦ Ціна договірна

Медицина

Серце любить розмірений ритм

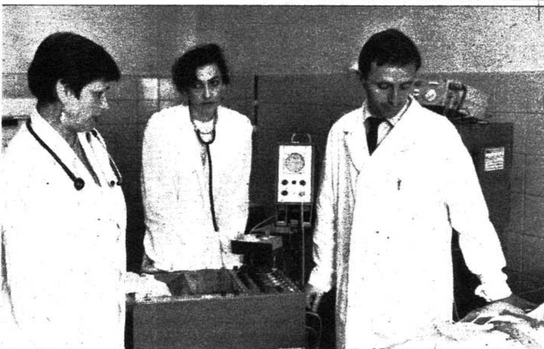
Навіть тоді, коли не прагне спокою

Аритмія може принести успіх хіба що на футбольному полі, коли команда після неквапливих стандартних передач несподівано кидається у швидкісну атаку. Для людського організму, а надто для його «мотора» — серця, аритмія небажана, мало того — небезпечна. Серце має працювати розмірено, точно, як швейцарський годинник. Навіть тоді, коли йому не прагнеться спокою.

А коли збої, перепади? Тоді хворий потрапляє до Українського науково-дослідного інституту кардіології імені академіка М.Стражеска, до відділення аритмії серця, де широко використовують як медикаментозні, так і кардіостимуляційні методи лікування. Причому сучасні, перспективні. Правда, антиаритмійних препаратів в Україні не виробляють. Раніше, за часів Союзу, їх завозили з Литви і Росії. Тепер придбати їх за кордоном немає змоги: надто дорогі. Певною мірою виручає те, що західні фірми, зокрема німецькі, дають українським медикам свої препарати, так би мовити, на перевірку ефективності їх дії.

(Закінчення на 8-й стор.)

На знімках: завідувачка відділення серцевої аритмії Тетяна Семикопна; (зліва направо) завідувачка лабораторії неінвазивних методів досліджень Ганна Солов'ян, клінічний ординатор Ірина Грачова і науковий співробітник Ігор Марцинковський обстежують хворого.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

4 липня відбулося чергове засідання Президії Верховної Ради України.

Його учасники опрацювали орієнтовний перелік питань та порядок їх розгляду на пленарних засіданнях 5-8 липня, проаналізували хід підготовки документів щодо вдосконалення механізму приватизації в Україні та посилення контролю за її проведенням, а також ряд інших законопроектів, що виноситимуться на обговорення парламенту.

Було розглянуто також інші питання, пов'язані з подальшою роботою Верховної Ради.

Вів засідання перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Ткаченко.

Прес-центр Верховної Ради України — Укрінформ.

ЧМП, «Бласко», що далі?

Хроніка публікацій

Ймовірно, що сьогодні або найближчим часом Верховна Рада заслухає інформацію Кабінету Міністрів про хід виконання постанови ВР України від 27.01.94 р. «Про перевірку діяльності Чорноморського морського пароплавства (концерну «Бласко»)».

Для повноти картини нагадаємо, що газета «Голос України» ще задовго до розгляду питання попередньою ВР била на сполох з приводу того, що діється в ЧМП. І не залишає цієї проблеми. Ось перелік лише деяких публікацій на цю тему:

«Як роблять хвилі» (26.01.93). Автор — Віктор Пилипенко, колишній народний депутат України, колишній начальник ЧМП. Він кілька разів виступав у газеті;

«Поминальна за ЧМП. Хто замовник?» (24.09.93). Автор — журналіст Василь Туглук;

«ЧМП: «Бласко» незаконнонароджене дитя?» (7.12.93). Автор — журналіст Георгій Воротнюк;

«ЧМП: втратити розуму не треба, а відродити — може не стачити» (Три кореспонденції від 23.12.93, 22.01.94, 2.03.94). Автор — журналіст Василь Туглук;

«Бласко» на мілині. Хто наступний?» (28.01.94). Автор—журналіст Василь Туглук;

«А уряд слухає...» (8.02.94). Автор — журналіст Василь Туглук.

«Металісти», вперед!» (4.03.94). Автор Л. Сомов (псевдонім фахівця з Одеси).

Щоб не потерпала жодна людина

Робоча поїздка Л.Кравчука по Україні

Не раз і не два повторював Президент України під час зустрічей з людьми: «Так, нелегко нам нині живеться. Але коли кажуть, що Україна гине, що все у нас розвалюється, — це неправда. Я побував майже в усіх областях і бачив немало підприємств, які діють, дають продукцію. Там збережено колективи, люди заробляють і живуть. Тільки наші металургійні заводи за останні три роки зробили у справі модернізації за найновішою технологією більше, ніж за попередні 15 років».

Такі підприємства зустрів Л.Кравчук і на Вінниччині та Хмельниччині. Завод «Кристал» що недавно ледь животів, нині відомий у всьому світі. Діаманти, золоті прикраси, інструменти для мікрохірургії ока знаходять цінителів у Бельгії, Англії, Америці, Ізраїлі, Росії, Німеччині.

(Закінчення на 3-й стор.).

Леонід КУЧМА: «Народ України гідний кращої долі...»

Я завжди був і є послідовним прихильником кардинальних економічних реформ, що покликані вивести нашу країну на якісно інший, вищий рівень розвитку, забезпечити входження на рівних до світового співтовариства.

Мабуть, тому під час моїх поїздок по Україні мене часто запитують: чи не вийде так, що нові економічні реформи приведуть до ще більшого зубожіння народу? Адже й так уже переважна більшість наших співвітчизників насилу зводить кінці з кінцями, не маючи можливості купити навіть найпотрібніше.

Завжди відповідаю в таких випадках, що ніяких реформ до сьогодні в Україні не проводили. Те, що нинішні можновладці називають «реформами», — лише дивовижне за своєю зухвалістю розграбування багатющої країни, яка за своїм економічним потенціалом справді могла б забезпечити всім своїм громадянам гідне існування й мати життєвий рівень населення серед передових країн Європи.

(Закінчення на 2-й стор.).

Продиктовано в номер

Президент підтримує відбудову церков

Питання відбудови в Києві Святомихайлівської церкви обговорювали вчора під час зустрічі Президента України Леоніда Кравчука з отцем Стефаном Посаківським та бізнесменкою Зіною Грінберг з американського штату Огайо. Українська громада в Сполучених Штатах створила спеціальний комітет, який збирає кошти на відновлення цього зруйнованого храму. За словами Л.Кравчука, протягом століть Україна славилася своїми церквами, і нині держава усіляко сприятиме благородним ініціативам щодо цього.

АЕС — небезпека для всієї Європи

4 липня у французькому посольстві в Україні відбулася прес-конференція міністра навколишнього середовища Франції Мішеля Барньє, яка підсумувала його дводенний візит в Україну. За його словами, метою візиту було ознайомити керівництво нашої держави з планом допомоги щодо ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. Міністр мав зустрічі з Прем'єр-міністром України В. Масолом, віце-прем'єр-міністром В. Шмаровим та міністром навколишнього середовища Ю. Костенком. Він повідомив, що цей план розглядатиметься на найближчому зібранні «Великої сімки» в Неаполі. Отож є підстави сподіватися, щодо ініціативи Франції та Німеччини долучаться й інші держави «сімки». Що стосується конкретної допомоги Франції, то вона розпочнеться, коли Україна визначиться у своїх потребах і запропонує реальні проекти. Йому зрозуміло: Чорнобильську АЕС треба закривати і поставитися з особливою увагою до всіх АЕС такого типу. Вони небезпечні не тільки для України, а й для всієї Європи.

Орджонікідзе страйкує

Від початку нинішнього року шахтарі України не видобули до плану 9 мільйонів 350 тисяч тонн вугілля. Відставання від запланованого липневого видобутку вже сягає 200 тисяч тонн. Як і очікувалося, галузь накрила чергова страйкова хвиля, спричинена несвоєчасними виплатами заробітної плати. З Державного комітету вугільної промисловості повідомили, що страйкують усі п'ять шахт виробничого об'єднання «Орджонікідзевугілля», колективи яких висувають, крім економічних, і вимоги, пов'язані з заміною керівництва об'єднання. Отже, тільки з Орджонікідзе не надходить щодня близько 8 тисяч тонн вугілля, в той час як на теплових і електричних станціях його залишилося вже ледь не кілограми.

Німеччина допомагає

В Україні перебував статс-секретар військового відомства Німеччини Йорк Шьонбом. Він провів переговори з міністром оборони України В.Радецьким. Згідно з попередніми домовленостями німецька сторона надасть Україні 12 тонн медичних препаратів, а також надішле кілька тисяч вантажівок для використання в сільському господарстві. Й.Шьонбом також зустрівся з главою українського зовнішньополітичного відомства А.Зленком.

Парламентська хроніка

Приватизація знову в центрі уваги

Ранкове засідання 5 липня

На ранковому засіданні Верховної Ради вирішено було обговорити орієнтовний порядок роботи сесії на тиждень і приступити до розгляду питань. Однак «розминка» від мікрофонів затягнулася на півтори години. І хоча головуючий перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Ткаченко кілька разів пропонував перейти до затвердження переліку питань, які слід розглянути протягом цього тижня, депутати наполягали на виступах від мікрофонів та з трибуни. При цьому вони інколи відхилялися від розгляду порядку роботи сесії й переходили до «різного».

Народний депутат Шеховцов запропонував прийняти постанову, в якій дати роз'яснення порядку застосування деяких статей законів, що стосуються виборів народних депутатів України та Президента, щоб не допустити на наступних виборах 10 і 24 липня їх порушень, а також фальсифікації й підтасовки результатів.

Найбільше суперечок точилося навколо пропозиції про зупинення приватизації до проведення реальної інвентаризації майна України. Після багатьох виступів питання вирішено розглянути у четвер на спільному засіданні комісій, а потім винести його на пленарне засідання сесії наступного тижня.

Далі депутати приступили до обговорення проекту Закону про захист інформації в автоматизованих системах — у другому читанні.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Леонід КУЧМА: «Народ України гідний кращої долі...»

(Початок на 1-й стор.)

Щодо соціального, та, мабуть, і морального аспекту реальної, а не бутафорської перебудови економіки, то я глибоко переконаний, що будь-які реформи, коли вони ведуть до погіршення життя людей, украй аморальні й до жодних позитивних результатів у економіці й, тим паче, в політиці привести не можуть. Реформи мають робитися не за рахунок народу, який і без того несе на своїх плечах тягар змін, не заради задоволення чиїхось примарних ідеологічних догм та політичних амбіцій, а для реального поліпшення життя. Інакше — це вже не реформи, а антиреформи, що значно гірше за відкат у минуле, яким деякі так люблять лякати. Будь-яка держава існує лише для того, щоб захищати свого громадянина, а не вирішувати свої проблеми за їхній рахунок. Політика, навіть найвища, вторинна відносно до інтересів народу — це для мене цілком ясно. Цим принципом у своїй діяльності я завжди керувався й керуватимусь.

Я твердо відстоюю курс України на будівництво не просто якоїсь абстрактної ринкової економіки, а ринкової економіки, де головне — соціальна спрямованість, конкретний захист людини. Отож ні про яке подальше зубожіння народу не може бути й мови. Навпаки, я певний, що можливо, переглянувши видатки бюджету, найближчим часом істотно збільшити рівень пенсій, стипендій, допомоги на дітей, адресної допомоги малозабезпеченим верствам населення.

Кошти на це буде знайдено не у міфічних скарбах Полуботка, а за допомогою цілком ясних, чітких і конкретних справ. Упевнений: існуюча влада їх не реалізує не тому, що настільки непрофесіональна — грамотних фахівців у виконавчих структурах достатньо. Просто це комусь дуже невигідно — відомо, що в каламутній воді рибу краще ловити.

У цьому зв'язку хочу виділити кілька ключових елементів, що дадуть змогу виділити додаткові кошти на соціальну сферу, надати реально відчутну допомогу всім малозабезпеченим верствам населення.

Цілком необхідною є кардинальна структурна перебудова бюджету зі значним збільшенням асигнувань на підвищення пенсій, допомоги на дітей, поліпшення медичного обслуговування, утримання дитсадків. З цим також невід'ємно пов'язана зміна системи оподаткування. Теперішню створено, схоже, лише для збагачення нечистих на руку чиновників та мафіозних структур, які зараз і є справжніми хазяями держави. Все зроблено так, щоб більшу частку доходів приховували від держави, а виробляти продукцію і займатися чесним підприємництвом стає зовсім невигідно. Це ж стосується й фіксованого курсу карбованця, який, без перебільшення, розоряє нашу країну.

Мільярди доларів також дасть припинення розграбування України, яке триває. За оцінками авторитетних експертів, зокрема й із числа співробітників СБУ, за останні три роки було переведено на таємні рахунки на Заході більш як 15 млрд. доларів. Я вважаю, що держава має зробити все, аби знищити корупцію й мафіозні структури, прибутки яких уже, мабуть, перевищують увесь наш національний доход.

Окрім того, економічні реформи, що проводяться, залучать до країни вельми великі західні інвестиції, що також сприятиме щонайшвидшому виходу з кризи. Найбільші американські й німецькі промисловці та фінансисти під час зустрічей зі мною казали, що при нинішньому керівництві ні про які інвестиції не може бути й мови, але вони можуть стати реальністю у разі початку реформування існуючої економічної системи, наближення її до сталих стандартів світової цивілізації.

Кажучи про і так нелегку проблему соціального захисту населення, не можу обійти мовчанням тяжке, просто катастрофічне становище літніх людей.

Ми всі у величезному боргу перед цими героїчними людьми, які дійсно все життя тяжко працювали для блага країни й нині стали злидарями через пограбування власним державним керівництвом. У першу чергу слід розробити механізм компенсації за знецінені вклади в ощадбанках, які накопичувалися часто-густо десятиліттями. І те, що вони за один день перетворилися на паперовий пил, — незмивна ганьба для всіх лідерів країни, які не побажали захистити інтереси мільйонів своїх співвітчизників.

Упевнений, що за взаємодії з Верховною Радою уряд може в найкоротші строки вирішити питання з індексацією вкладів й відновити нарешті справедливість.

І зробити це потрібно на практиці, а не шляхом видавання указів під час передвиборчої кампанії про чергові «першочергові заходи», які у разі перемоги завідомо не виконуватимуться. Ганебно використовувати горе й страждання людей для політичної самореклами з метою перехопити у суперника голоси знедолених виборців.

Інший, не менш важливий, аспект — піднесення рівня пенсій, які нині просто відверте знущання. Як кажуть, за ці гроші не можна не тільки жити, але й померти. Для мене очевидно, що попри всю нашу бідність можна вишукати кошти для їх істотного збільшення вже в перші кілька місяців.

Особливо хочу підкреслити жахливе становище ветеранів війни, чиї інтереси керівництво країни ігнорує попри всі пишномовні декларації. Мені, синові солдата, який загинув на фронті Великої Вітчизняної, соромно, що у Німеччині, котра програла другу світову війну, її ветерани живуть незрівнянно краще од наших переможців, хоч вони врятували всю Європу від фашизму. Там учасники війни отримують солідну доплату до пенсії, користуються багатьма соціальними пільгами. Гадаю, що й нам не соромно придивитися до німецького досвіду і поперваx хоча б законодавчо закріпити збільшення розміру пенсії за участь у Великій Вітчизняній війні. Час невблаганний — дедалі менше ветеранів поруч із нами, і слід зробити все, щоб вони відчули справжню турботу держави про себе.

Ще одна болюча точка — становище з народжуваністю, бо під загрозою опинилося саме існування нації.

Дії для перелому цієї ситуації мають бути дуже рішучі й ефективні, інакше, що підтвердить будь-який неупереджений учений, вимирання стане реальністю. Вже який рік наші державотворці розмірковують про відродження нації, а тим часом рівень смертності стає дедалі вищий за рівень народжуваності майже в геометричній прогресії. «Вимираючий народ» — жорстоке, але, на жаль, точне визначення соціологів.

І це цілком зрозуміло — ціна навіть кількох пелюшок для дитини перевищує середню заробітну плату, не кажучи вже про решту проблем. Що крім пустих декларацій було зроблено для перелому цієї ситуації? Я не можу уявити собі такої непродуктивної, крижаної байдужості в будь-якій іншій країні світу, коли фактично поставлено під загрозу саме існування народу, коли найменше зволікання може зробити ситуацію необоротною...

Одним з найголовніших напрямів діяльності держави вважаю прийняття й реалізацію загальнонаціональної комплексної програми підтримки народжуваності, захисту інтересів матері й дитини. Вона включатиме в себе як суто матеріальну допомогу, що її виплачують на кожну дитину, так і розвиток досконалої мережі медичних установ з охорони дитинства, збільшення кількості ясел та дитячих садків.

Якщо ми цього не зробимо, то майбутнього у нас просто не буде...

Торкаючись питань охорони здоров'я, хочу підкреслити, що ні в якому разі не можна допустити тотального переходу на платне медичне обслуговування.

Воно ні в якому разі не повинне підміняти собою безплатну медицину, систему якої слід не руйнувати, а зміцнювати. Чи багато наших співвітчизників здатні нині заплатити астрономічні суми за лікування, коли грошей часто-густо не вистачає навіть на хліб? Одиниці...

Інша річ, що, на жаль, обладнання в більшості наших лікарень і поліклінік украй застаріле, не вистачає навіть найнеобхідніших медикаментів. Цю проблему можна буде розв'язати як збільшенням частки бюджетних відрахувань, так і поступовим розвитком страхової медицини, коли підприємства і фірми відраховували б частину від прибутку на поліпшення медичного обслуговування своїх співробітників.

Необхідно також суттєво підняти зарплату всьому медперсоналові. Адже це ганьба для держави, коли хірург світового рівня, котрий врятував тисячі людських життів, отримує набагато менше від продавця жувальної гумки. Так не повинно бути і не буде.

Ми, депутати Верховної Ради, не можемо допустити усунення держави від розв'я-

зання соціальних проблем, у чому б вони не виявлялися.

Зокрема, держава має забезпечити житловою площею цілий ряд категорій населення, наприклад, військовослужбовців, тих, хто потерпів від аварії на Чорнобильській АЕС, усіх працівників бюджетної сфери.

Було б шкідливою й нерозумною утопією абсолютно все в державі звести до відносин купівлі-продажу. В деяких сферах держава не повинна поступатися своєю домінуючою роллю, бо наслідки будуть трагічні.

Нині у нас завдяки «напруженим зусиллям» уряду Кравчука— Звягільського переважна більшість населення отримує не більше 10—12 доларів на місяць, а в Росії, де в 1991 році стартові можливості були не кращі від наших, — понад 100 доларів. З огляду на те, що зарплату звичайно не виплачують місяцями, народ існує виключно за рахунок картоплі, що її він вирощує на ділянках.

Та навіть за цієї найскрутнішої ситуації, коли національна катастрофа стала грізною реальністю, ми маємо розв'язувати всі проблеми, що накопичилися, без «шокової терапії», хоч би в якому вигляді її подавали. Треба пам'ятати, що саме забуття соціального аспекту ринкових реформ завжди призводило до розколу та посилення напруженості в суспільстві, появи страшної тіні можливого кровопролиття. Гадаю, «чорний жовтень» 93-го року в Москві багатьох переконав у цьому. Для мене цілком ясно, що до наших специфічних умов неприйнятні монетаристські рецепти Міжнародного валютного фонду, — вихід з кризи ми маємо знайти самі. Коли МВФ, приміром, вважає безробіття необхідною умовою для створення ринку, то я як депутат вживатиму всіх заходів, аби це ганебне явище не існувало взагалі.

Уже зараз прихованим безробіттям охоплено більше половини працездатного населення. І що ж привело нас до жаданого ринкового раю? Хто з вищих керівників країни б'є на сполох з цього приводу? Показово, що соціологи вивели чітку залежність між зростанням рівня безробіття та збільшенням злочинності. Ми й без того фактично кримінальна держава, а подальший рух цим шляхом означатиме цілковитий економічний і політичний крах.

Я переконаний: народ України гідний кращої долі, ніж та, що йому підготували біля штурвалу влади тимчасові правителі, і вважаю, що депутати мають особисто на себе взяти відповідальність за успіх нового політичного курсу, не перекладаючи її ні на кого і не шукаючи виправдань у брехливих промовах, у безупинних розмовах про «розбудову державності» та «відродження нації». Країну необхідно піднімати з розрухи, наводити в ній порядок, а не говорити про це.

«Україну можна завоювати двома способами: перший — економічний диктат, другий — економічне співробітництво», —

заявив Леонід Кучма на зустрічі у прямому ефірі з представниками українських та зарубіжних засобів масової інформації. Що ж до основоположного принципу власної передвиборчої програми — відновлення зв'язків з Росією — претендент на посаду Президента підкреслив, що політичний союз, підписаний Україною 1991 року і ратифікований Верховною Радою, вже існує. «Я лише намагався з першого дня свого прем'єрства наповнити його економічним змістом... На жаль, мене не зрозуміли в Україні».

Найвищою власною заслугою під час перебування на посаді глави уряду Леонід Кучма вважає те, що вдалося припинити обвальний спад виробництва (який, за його підрахунками, сягав минулого року 7 відсотків) за нечуваного рівня інфляції і зростання цін у 1000 разів. А борги України, на гадку експрем'єр-міністра, з'явилися ще до його приходу до Кабінету, саме в той час, як усі розрахунки монополізував Центральний банк Росії.

Висловившись за сильну президентську владу, Леонід Данилович зажадав розв'язання всіх проблем та можливих конфліктів з Верховною Радою шляхом співробітництва і взаєморозуміння.

Щодо проблеми ядерної зброї, кандидат у Президенти вважає за неможливе розв'язати її в Україні без допомоги з боку Заходу.

На запитання, чи є у його розпорядженні факти фальсифікації першого туру президентських виборів, претендент відповів ствердно. Попри нерівні можливості кандидатів у проведенні передвиборчої кампанії, Леонід Кучма заявив, що певен у своїй перемозі.

Ганна РОМАНЦОВА.

Сесія Парламентської асамблеї НБСЄ розпочала роботу

Підготовчим засіданням Постійного комітету Парламентської асамблеї (ПА) Наради з безпеки і співробітництва в Європі, участь у якому взяли голови парламентських делегацій 52 держав, 4 липня закладено початок напруженій роботі Третьої сесії ПА НБСЄ. Вона має на меті прийняти рішення з цілого ряду життєво важливих для європейського співтовариства питань, зокрема тих, що стосуються створення на континенті дійсно єдиного і неподільного простору безпеки і стабільності в його політичному, військовому, економічному та людському вимірах.

Документи Парламентської асамблеї з цих аспектів загальноєвропейського співробітництва готуватимуться в її трьох Генеральних комітетах з політичних питань і безпеки, з економічних питань, з питань демократії, прав людини і гуманітарних проблем, які розпочнуть свою роботу відразу після проведення 5 липня інагураційного пленарного засідання чергової сесії ПА.

Активну участь у роботі сесії ПА бере парламентська делегація України на чолі з Головою Верховної Ради Олександром Морозом. До складу делегації входять народні депутати України Борис Олійник, Володимир Мухін, Олег Таранов, Володимир Буткевич, Георгій Філіпчук, Михайло Косів, Володимир Сторіжко, Володимир Пилипчук.

Увійшли до складу ВМС України

Колективи двох ремонтно-будівельних дільниць 363-го УНР Чорноморського флоту прийняли на зборах рішення звернутися до керівництва Збройних Сил України з клопотанням про включення підприємств до складу Військово-Морських Сил України. За таку резолюцію у 1966-му РБУ, розташованому в Миколаєві, проголосувало 86 з 97 членів колективу, а в 213-му РБУ (Одеса) — 56 з 61.

Намір перейти у Військово-Морські Сили України в колективах пояснюють тяжким фінансовим становищем, яке склалося у зв'язку з тим, що командування Чорноморського флоту не гасить 363-му УНР заборгованість розміром 1 млрд. 369 млн. крб., а також реальною перспективою втратити роботу після запланованого на найближчий час скорочення підприємств Чорноморського флоту.

Директивою начальника Генерального штабу Збройних Сил України 363-є Управління начальника робіт Чорноморського флоту включено до складу ВМС України.

Щоб не потерпала жодна людина

(Початок на 1-й стор.)

Заводські майстри, яких Леонід Макарович назвав митцями, не тільки виробляють шедеври, оцінювані за кордоном в мільйони доларів, а й готують оснастку для обробки золота, алмазів, інших коштовних каменів, що теж знаходить за рубежем покупця. Недавно умільці огранили діамант діаметром 0,47 міліметра, що побило рекорд, зафіксований у книзі Гіннесса.

Але й тут немало клопотів, пов'язаних передусім з бюрократичним апаратом. Завод і Україна мали б у своїй казні десятки мільйонів доларів, якби не постійні перепони з боку Міністерства фінансів, Міністерства зовнішньоекономічних зв'язків, Торгової палати, митної служби, різних комітетів.

— Чого вони бояться? — запитав Президент у заводчан.

— Аякже, якщо чиновники розв'яжуть нам хоч трохи руки, до них перестануть їздити з набитими торбами керівники підприємства.

Іронія іронією, а суть залишається: завод ніяк не може через чиїсь примхи вибитися на світовий ринок, хоч там давно на нього чекають.

І хмельницький завод «Укрелектроапарат», де побував Л.Кравчук, славиться виробами, насамперед унікальними трансформаторами. Кмітливі господарі успішно працюють з Росією та іншими країнами.

— Мине ще невеликий час, — сказав глава держави, — і ми завоюємо ринок. Тоді й справи підуть краще, і життя поліпшиться. Тільки треба більше оптимізму, волі, порядку, дисципліни. Ми встановимо податки, які стимулювали б робітника, введемо нормальний валютний курс, що зацікавив би експортера, приведемо в порядок ціни, заробітну плату, усунемо митні перешкоди, забезпечимо соціальний захист людей.

Щодо соціального захисту, то Президент України скрізь, де б не був, виносив ці проблеми на одне з чільних місць. Він підкреслював: жоден ветеран, жоден учасник війни не повинен бути поза увагою. Їх треба підтримати і матеріально, і морально, не забути про нагороди, про те, що саме воїни-ветерани винесли нас на руках із полум'я війни, боронили від ворога рідну землю.

Йшлося й про те, як краще захистити малоімущих, жінок, багатодітних і просто матерів, подбати про молодь, щоб вона мала і гідну роботу, і житло, і засоби для існування. Закони про соціальний захист населення, зауважував Президент, надто недосконалі, їх треба доопрацювати, щоб не потерпала в нашому суспільстві жодна людина.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Анатолій ЗЛЕНКО:

Актуальне інтерв'ю

«Сімка» розгляне «українське питання»

Як відомо, 8—10 липня 1994 року в Неаполі відбудеться чергова зустріч лідерів семи найбільш розвинених індустріальних країн, які розглянуть питання надання Україні економічної допомоги.

Вперше на зустрічі такого рівня за сприяння Міжнародного центру мас-медіа «Нова мова» та Фонду «Відродження» будуть присутні українські журналісти, з якими напередодні відльоту до Італії зустрівся міністр закордонних справ України Анатолій ЗЛЕНКО і погодився прокоментувати деякі аспекти зустрічі «Великої сімки».

Анатолію Максимовичу, вперше на засіданні керівників країн «Великої сімки» окремим пунктом обговорюватимуть «українське питання». Чим, на ваш погляд, зумовлена особлива увага провідних індустріальних держав світу до України?

— Розвиток взаємовигідного співробітництва з державами «Великої сімки» має для України пріоритетне значення, є необхідною умовою досягнення поставленої нею мети — повноцінного входження до світового співтовариства. З другого боку, сучасна геополітична ситуація України така, що її збереження як суверенної та економічно сильної держави є одним з важливих чинників дотримання миру і стабільності на Європейському континенті, гарантією неприпустимості відновлення і домінування будь-якої наддержави в цьому регіоні. Отже, можна впевнено стверджувати, що серйозна політична й економічна підтримка України Заходом може стати надійною «інвестицією» у гарантування його власної безпеки.

— Якою мірою, на ваш погляд, будуть враховані побажання України щодо надання нашій країні допомоги з боку Заходу для розв'язання проблем ядерної енергетики та здійснення економічних реформ? Яку дипломатичну роботу проводила Україна для того, щоб країни «сімки» прислухалися до нашого голосу?

— Я переконаний, що владні структури України мають політичну волю йти шляхом демократичних перетворень у суспільстві і прагнуть прискорити ринкове реформування економіки. Однак у здійсненні цих намірів є певні проблеми внутрішньополітичного розвитку. Труднощі з їх розв'язанням зумовлені й дещо очікувальною позицією щодо перебігу реформ в країні, що, на жаль, ще має місце у ставленні Заходу до нашої держави. Тому вважаю, що вкрай важливе було б надання Україні допомоги не після, а водночас із здійсненням нею політичних та економічних реформ.

Україна зацікавлена в розвитку співробітництва з «Великою сімкою» і була б вдячна за сприяння та допомогу в таких сферах, як валютно-кредитна та інвестиційна, в галузях торгівлі, технічної допомоги та конверсії. Якщо говорити більш конкретно, то для нашої держави потрібна допомога з боку міжнародних фінансових організацій для створення стабілізаційного фонду нової національної грошової одиниці. Важливою є і підтримка з боку банків «сімки» у наданні кредитів для структурної перебудови під майбутній експорт української продукції, пом'якшення негативних соціальних наслідків проведення економічних реформ ринкового типу, здійснення заходів соціального захисту населення, а також цільове кредитування та відстрочення погашення заборгованості України.

У галузі торгівлі ми очікуємо на політичну підтримку процесу приєднання нашої держави до ГАТТ та вступу до Світової організації торгівлі, а також надання технічної і консультативної допомоги в підготовці Меморандуму про зовнішньоторговельний режим України, включаючи юридичну експертизу актів національного законодавства України. Тут може йтися про надання Україні постійного статусу бенефіціара Загальної системи преференцій, сприяння розробленню антидемпінгового кодексу України, перегляд антидемпінгових справ щодо товарів з України, а також збереження преференційного митного режиму на товари походженням з України та його поширення на «чутливі» для країни товари — сталеливарну продукцію, текстиль, продукцію хімічної промисловості.

У галузі конверсії важливим є здійснення зарубіжних інвестицій під виконання конкретних програм організації виробництва цивільної продукції на підприємствах України; надання фінансової допомоги для адаптації та розквартирування військовослужбовців, звільнених внаслідок скорочення Збройних Сил, а також для рекультивації земель та здійснення екологічних заходів, пов'язаних з ліквідацією ракетно-ядерної зброї; підготовка та стажування українських фахівців у галузі економіки та управління відповідно до вимог ринкової економіки.

Напередодні зустрічі лідерів «Великої сімки» в Україні з вдячністю сприйнято повідомлення про рішення Європейської Ради надати нашій державі допомогу в сумі 500 мільйонів екю для подолання тяжких наслідків Чорнобильської катастрофи та розв'язання проблем альтернативного енергозабезпечення України у зв'язку із закриттям ЧАЕС. Ми розцінюємо цю добру ініціативу як перший вагомий крок у напрямі великомасштабної допомоги Україні. Для нашої держави набуває гострої актуальності розв'язання соціальних проблем закриття Чорнобильської АЕС, в тому числі відселення і працевлаштування людей, пов'язаних з діяльністю ЧАЕС, перепрофілювання наявної інфраструктури в Чорнобильській зоні і безпосередньо в місті Славутичі.

Нагальною потребою для України є захист здоров'я населення. Сьогодні нам вкрай потрібно розв'язати питання отримання кредитів для докорінної модернізації наявних та створення нових власних потужностей, в тому числі для спільного виробництва ліків, не відкидаючи можливості створення спільних підприємств, шляхом надання державами «сімки» технологій, устаткування, окремих видів сировини.

Для України, а отже й для української дипломатії, розв'язання цих питань набуває першочергового значення. Нам вдалося досягти того, що в засобах масової інформації ряду провідних держав Заходу, в офіційних колах цих країн перестали сприймати Україну як ядерного монстра, який не хоче роззброюватися, як заповідник тоталітаризму, якому не варто допомагати, бо в ньому не здійснюються найменших економічних реформ. Сьогодні можна констатувати, що в політиці Заходу щодо України відбуваються серйозні зміни. Конструктивна, стабілізовна роль України у своєму регіоні знаходить не лише високу оцінку та розуміння, а й конкретну підтримку з боку найбільших західних держав. У цьому є й заслуга українських дипломатів, тому сподіваємося, що до нашого голосу прислухаються і в Неаполі на зустрічі «сімки», де розглядатимуть «українське питання».

— Чи не можуть вплинути негативно на рішення країн «Великої сімки» останні заяви багатьох впливових українських парламентаріїв щодо перегляду заяви президентів України, США та Росії?

— Зрозуміло, що Україні було б багато легше перебороти труднощі перехідного періоду, якби вона існувала в більш чи менш сприятливому економічному та політичному середовищі. На жаль, з часу проголошення незалежності Україна такого сприятливого середовища не відчула. Тут є низка чинників. Один з них, зрозуміло, — ядерне питання. Мушу сказати, що саме підписання в Москві Тристоронньої заяви президентів України, США та Росії відкрило шлях до ширшого співробітництва України і провідних країн світу. Іншими словами, ядерна зброя перестала бути тим «дамоклевим мечем», що, здавалося, надовго завис над відносинами Україна — світ. Тому кожна спроба перегнути прагнення України позбутися ядерної зброї перекреслюватиме все те позитивне, що зроблено за останні місяці, і зупинить намічену всеохопну програму співробітництва України з іншими країнами. Кроки, спрямовані на ревізію московської заяви, матимуть дуже негативні наслідки. Це треба чітко усвідомити.

— Безумовно, російський Президент візьме участь в обговоренні ряду проблем керівниками «сімки». Як це може вплинути на розв'язання українських проблем керівниками провідних індустріальних держав світу?

— До 1994 року надання допомоги посткомуністичним країнам з боку Заходу обмежувалося винятково Росією. Нам зрозумілий підхід Заходу, який вважає Росію за найважливішу країну в посткомуністичному світі. В Україні це розуміють, може, краще, ніж хтось ще, адже ми є сусідом Росії, і всі події, які там відбуваються, впливають більше на ситуацію в Україні, ніж на ситуацію на Заході. Але незбалансованість західної допомоги, її орієнтація винятково на Росію не виправдала сподівань, що вдасться за короткий період зробити Росію зразковою демократичною країною з ринковою економікою. Будь-яку країну посткомуністичного світу, а особливо з таким великим тягарем минулого, як Росія, дуже важко зорієнтувати на ринкову демократію. І західна допомога тут відіграватиме далеко не вирішальну роль. З другого боку, орієнтація Заходу винятково на Росію справила негативний психологічний і політичний ефект на інші посткомуністичні країни. Треба брати до уваги, що таке становище підсвідомо посилювало настрої якщо не антиросійські, то принаймні настрої «ревнощів». Це, певною мірою, ускладнювало стосунки й інших держав Східної Європи з Росією. Хіба це та мета, якої хоче досягти Захід? Зараз ситуація змінилася. У Неаполі на зустрічі «сімки» не стоятиме питання «або-або». Або допомагати Росії, або Україні. Як перед Україною, так і перед Росією стоять одні й ті самі проблеми. Тому й діяти тут треба спільно. Така наша позиція.

— Як особисто ви оцінюєте сам факт розгляду «українського питання» на зустрічі «Великої сімки» в Неаполі?

— До Неаполя пройдено певний шлях, який розпочався з Токіо, де, нагадаю, було висловлене загальне ставлення «сімки» до співробітництва з Україною. Винесення на засідання в Неаполі «українського питання» засвідчує, що Україну сприймають як таку, що провадить послідовну, виважену й передбачувану зовнішню політику, і це дає їй можливість цивілізованим шляхом входити до світового співтовариства.

Неаполь — це той рубіж, який відкриває шлях до нормальної співпраці з усіма країнами, бо рішення лідерів «сімки» матимуть велике політичне значення для визначення ставлення міжнародного співтовариства до нашої внутрішньої і зовнішньої політики, в цілому до нашої держави.

Підготував Володимир СКАЧКО.

Продиктовано в номер

На пленумі ЦК КПУ

Комуністи України не будуть підтримувати Леоніда Кравчука на президентських виборах. Таке рішення в прийняв пленум ЦК КПУ. Комуністи вважають, що теперішній глава держави не в змозі вивести країну з економічної кризи.
Щодо іншого кандидата на президентське крісло — Леоніда Кучми пленум вирішив, що кожен комуніст має право діяти на свій розсуд. Така невизначеність зумовлена розбіжністю деяких положень передвиборної програми претендента з програмою партії.
Як сказав кореспондентові Укрінформу перший секретар ЦК КПУ Петро Симоненко, «наймовірніше, що більшість комуністів віддадуть свої голоси за Леоніда Кучму».
Він також вважає, що третє місце, яке зайняв у першому турі голосування Голова Верховної Ради Олександр Мороз, а також обрання до місцевих Рад багатьох представників лівих сил можна розцінювати як поразку націонал-демократів. За його словами, в деяких регіонах країни ліві очолюють місцеві органи влади.

(Укрінформ)

Гуртуються краяни

У польському місті Ястров'я завершився міжнародний фольклорний фестиваль «Буковинські зустрічі».
На святі, що стало вже всеєвропейським, побували науковці й фольклорні колективи Чернівецької області,що репрезентували національні меншини Буковини.

Севастополь: шість вибухів протягом ночі

О першій годині ночі 4 липня стався сильний вибух у Торговому домі Кондратевських, власником якого є севастопольський мільярдер, депутат ВР Криму Сергій Шурига. Повилітали шибки не лише в цьому будинку, а і в довколишніх. Цієї ж ночі один за одним пролунали вибухи у деяких магазинах і ресторанах Севастополя. Як заявив мер Севастополя Віктор Семенов, він не став пов'язувати ці акції безпосередньо з особою Сергія Шуриги.

Спокійно, генерал Марчук займатиметься тим, що робив упродовж життя

З призначенням Указом Президента України шефа СБУ генерала армії Євгена Марчука віце-прем'єром України деякі мас-медіа, пов'язуючи, очевидно, цей факт із фактом звільнення від обов'язків віце-прем'єра Валентина Ландика, поспішили припустити, що генерал Марчук займатиметься питаннями економіки. Навіть у країні, де, здавалося б, чого завгодно можна чекати, таке повідомлення «тягне» на сенсацію. Якщо, звісно, не вдаватися до аналізу фактів. А вони ось які.

Ні теоретично, ні практично чистою економікою Євген Марчук ніколи не займався. Хоча значення слова «економити» повоєнний підліток із селянської родини на Кіровоградщині засвоїв на все життя. За фахом — учитель української мови та літератури, володіє англійською й німецькою. У двадцять два роки пов'язав своє життя з держбезпекою, починав рядовим «опером», молодшим лейтенантом. Очолював УКДБ по Полтавській області. У червні 1991-го був призначений міністром з питань оборони, національної безпеки й надзвичайних ситуацій Української РСР, з листопада 1991-го — голова Служби національної безпеки України (згодом — СБУ).

Учитись економити доводилося й тут, адже, скажімо, цьогорічний бюджет СБУ вичерпувався у липні.

Скоріше, займаючись безпекою нашої держави, боротьбою зі злочинністю, генерал Марчук боровся із негативними наслідками економіки, котрі є першопричиною криміналізації суспільства. Цим він займатиметься і надалі, бо, як стало відомо з авторитетних джерел, віце-прем'єр Марчук координуватиме діяльність правоохоронних органів.

Сподіваюся, така логіка фактів додасть оптимізму не лише справжнім прогресивним економістам, а й чесним, порядним професіоналам з правоохоронних органів, налаштованих на справжню безкомпромісну боротьбу зі злочинним світом.

Анатолій БЕНЬ.

Олег БЛОХІН: «Свій вибір я зробив»

Ми вже повідомляли про те, що в Києві зареєстровано Міжнародний благодійницький фонд Олега Блохіна. Економічний стан України сьогодні тяжкий. Падіння рівня життя, відсутність соціальних програм насамперед позначається на дітях: через брак фінансування повсюди закривають дитячо-юнацькі спортивні школи, секції. Прямий результат цього — зростання злочинності серед дітей і підлітків.

Міжнародний благодійницький фонд Олега Блохіна ставить перед собою завдання ... Втім, надамо слово самому Олегові, який погодився дати ексклюзивне інтерв'ю нашій газеті.

— Хочемо звернути увагу на проблеми виховання дітей і залучити до Фонду державних діячів, народних депутатів, популярних артистів та видатних спортсменів, діячів культури і бізнесменів, які і авторитетом, і внесками допоможуть нашій справі.

— Які ж будуть перші кроки фонду?

—Насамперед, хочеться, щоб успішно пройшла його презентація 22—23 липня. Запросили на свято Президента країни Леоніда Макаровича Кравчука і дістали від нього згоду. По-друге, сподіваємося на те, що одразу відгукнуться спонсори. Адже без грошей наш благородний намір залишиться на папері. Лише після утворення певної матеріальної бази можна буде робити конкретні програми допомоги українському спорту. Хоча плануємо передовсім допомогти школі з художньої гімнастики Дерюгіних. Вона має базу, перспективних учнів. Вихованки цього закладу виграють уже престижні турніри. Далі спробуємо створити футбольну школу. Зрозуміло, що цей вид спорту мені найближчий. Далі — баскетбол, інші види. Потім думатимемо глобальніше: про допомогу молодим і перспективним, які здатні принести світову славу Україні. Влаштовуватимемо для них збори, відправлятимемо на змагання.

— Під час недавньої зустрічі з Леонідом Макаровичем Кравчуком ви багато говорили про проблеми наших атлетів, про те, що завдяки спортові світ дізнається про незалежну Україну?

— Та зустріч дуже символічна. Вона свідчить про те, що наше суспільство стає цивілізованішим. За кордоном президенти держав часто приймають провідних тренерів і спортсменів. Це природна річ. У Греції, де працюю не один рік, багато людей, навіть з вищою освітою, нічого, хоч як прикро, не знають про нашу країну. Але варто назвати прізвища футболістів Протасова, Литовченка, моє, і у відповідь неодмінно почуєш: «О, Київ, «Динамо». Мені дуже приємно, що Президент України серйозно цікавиться долею і дитячого спорту, і футболу. Ідея повернення наших найкращих гравців додому, створення боєздатної національної збірної знайде, переконаний, підтримку в душах мільйонів наших співвітчизників. Треба створювати умови для цього. Причому на державному рівні.

— Ви працюватимете й надалі в Греції чи повернетеся в Україну?

— Є чимало проблем, від розв'язання яких і залежатиме прийняття остаточного рішення. Зрозуміло, вдома краще. Але...

— І останнє запитання. Через кілька днів другий тур виборів у Президенти країни. Який ваш вибір?

— Наша недавня зустріч з Леонідом Макаровичем Кравчуком, гадаю, і є відповіддю на це запитання. Я за багату, авторитетну, незалежну, цілісну Україну, яка стане повноправним членом великого Європейського дому...

Користуючись нагодою, запрошую прихильників футболу 23 липня завітати на Республіканський стадіон, де відбудеться матч команд зірок світу і збірної «Динамо» (Київ).

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

World Cup. USA-94

1/8 фіналу

Матч № 41. Орландо. Нідерланди — Ірландія. 2:0. Бергкамп, 11 (1:0). Йонк, 41 (2:0).

Матч № 42. Сан-Франциско. Бразилія — США. 1:0. Бебето (1:0).

До чвертьфіналу вже вийшли збірні: Німеччини, Нідерландів, Румунії, Бразилії, Швеції, Іспанії. Минулої ночі мали визначитися ще дві команди, які продовжать боротьбу за золотий Кубок світу.

І товари, і благодійництво

Слідом за групою відомих у світі фірм, які випускають спортивний одяг, взуття та інвентар, у Києві відчинилися двері магазину американського концерну NIKE. Представник цієї фірми в Росії, син видатного у минулому легкоатлета, Ігор Ігоревич Тер-Ованесян розповів журналістам, що Україна другою на терені СНД слідом за його країною встановила партнерські стосунки з NIKE.

Представник фірми в Україні Ігор Божко поділився планами на найближче майбутнє. NIKE пропонуватиме чудові товари населенню, екіпірує ряд українських клубів та національних збірних з різних видів спорту, а головне, має намір займатися благодійництвом: організацією змагань, допомогою дітям та підліткам.

Петро СТАНКЕВИЧ.

Великі мрії малих «академіків»

Після перших демократичних, 1990 року, виборів у Галичині Тарас Метик несподівано для себе залишив улюблену журналістську працю, бо саме йому довірили «булаву» на керівництво Дрогобицьким районом. Недавно колишній голова Дрогобицької районної Ради народних депутатів показував групі львівських журналістів свої «володіння». Завітали ми й до приватної корчми. За сприяння влади корчмар Петро приватизував колишній компартійний мисливський будиночок із сауною, який зі зрозумілих причин занепав, і зробив тут затишну «точку» для родинних і товариських уїк-ендів. Простягуючи Тарасу Метику руку з грубезними мозолями (Петро тут і господар, і виконавець), зауважив, сміючись:

— Досі ходиш зі своїм зеленим записником, а міг би мати «зелененькі».

Із «зелененькими» в Тараса Метика сутужно, він навіть будівництво хати на материнському обійсті припинив, аби люди не чесали язиками. А от «пам'ятник» Тарас Метик для себе спорудив і мав рацію: сам себе не вшануєш — хто зробить це за тебе? Цим «пам'ятником» — об'єктом особливих і небезпідставних гордощів стала Мала академія мистецтв, що з'явилася в селі Підбуж Дрогобицького району два роки тому.

Ідея, як то кажуть, витала в повітрі — і в стінах Львівського інституту декоративно-прикладного мистецтва, і серед керівників владних та громадських структур району. І врешті вона вилилася в одне з перших рішень Дрогобицької районної Ради.

Це єдиний в Україні заклад такого гатунку. В ньому навчаються і живуть діти з шести гірських районів Львівщини. Край напрочуд талановитих людей, майстрів від Бога був і залишається скривджений у площині соціальній. Протягом десятків літ дітям горян доступ до мистецьких вузів був закритий, бо вони не діставали спеціальної підготовки, а без неї вступних іспитів не складеш. І ось влада взяла на себе ремонт і облаштування приміщення місцевого профтехучилища, що почало занепадати, а група відомих художників — викладачів інституту вирушила по селах. Після зустрічей з учителями й батьками і пробних «іспитів» (довільний малюнок) відібрали 15 хлопчиків- третьокласників. Чому лише хлопчиків? Тема делікатна. Жодної дискримінації тут нема, пояснили мені, а робиться це винятково з огляду на те, що мистецтво потребує жертв. Після дев'ятого класу вихованці Малої академії матимуть змогу вступати без іспитів до коледжу імені Івана Труша, а по закінченні навчання в Підбужі вони так само без вступних іспитів стануть студентами «дорослої» Академії мистецтв у Львові. А дівчаткам може перешкодити інстинкт продовження роду. Та наступного року кількох дівчаток усе ж прийняли, і поява панночок не залишилася непоміченою. У поведінці хлопчиків звідки й взялися джентльменські манери...

На думку президента Малої академії Василя Ткача (діти звертаються до нього шанобливо — пане президенте), талановиті діти — талановиті в усьому. Ректор Українського католицького університету в Римі отець Музичка, побесідувавши з малими «академіками» наприкінці першого навчального року, сказав:

— Двох я ладен взяти до Риму на навчання, це філософи від природи.

Усі «академіки» «від природи» музично обдаровані. До того ж мають чудового вчителя. Їхній наставник Любомир Яким володіє мало не всіма музичними інструментами, створив тут дитячий оркестр. А в перспективі діти гір спілкуватимуться не тільки з природою, а й з комп'ютерами.

Діти, викладачі, вихователі й вірна собака Грета — одна сім'я в одному домі. Бар'єр між дорослими й дітьми — лише віковий. На рівні духовного спілкування його нема. І ця атмосфера, і високий рівень підготовки, і довколишня природа — все сприяє гармонії. А коли взяти до уваги, що талановита людина — талановита в усьому, то є всі підстави сподіватися, що унікальний навчальний заклад серед гір подарує нам не тільки художників і філософів — виросте національна еліта...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

До питання про повернення валюти в Україну

На виконання Указу Президента України від 18 червня 1994 року «Про невідкладні заходи щодо повернення в Україну валютних цінностей, що незаконно знаходяться за її межами», Національний банк України запропонував перелік банків, до яких мають перераховуватися валютні цінності.

У Києві це Промінвестбанк, агрокомбанк «Україна», Укрсоцбанк, Ощадбанк України, Державний експортно-імпортний банк, Укрінбанк, АК Будмбанк, АЖІО, Київський народний банк, Легбанк, Брокбізнесбанк, ІНКО, «Відродження», Градо-банк, Енергобанк, Економбанк, Експобанк, Перкомбанк, банк «Креді-Ліоне Україна», Український кредитний банк, «Антек», «Аваль», Інтербанк, Київтрансбанк, Правекс-банк, Даміана-банк, Укрнафтогазбанк, «Мрія», «Геосантгріс», ВАбанк, «Ліга», Укрхарчпромбанк, OLбанк;

у Дніпропетровську «Дніпро», Приватбанк, Дніпросервісбанк, «Новий», Південкомбанк, Геобанк;

у Донецьку Донвуглекомбанк, Ікар-банк, Перший Український Міжнародний банк;

у Житомирі «Полісся»;

у Запоріжжі АвтоЗАЗбанк, «Слов'янський»;

в Ужгороді Лісбанк;

у Республіці Крим Невікон-банк, Кримський комерційний церковний банк, «Сінк», «Крим-банк», АКБ «Таврика», Азчеркомбанк;

у Львові Електронбанк, Західно-Український банк (АТ ЗУКБ), «Верховина», «Галицький», «Карпати»;

у Миколаєві Ніккомбанк;

в Одесі «Порто-Франко», «Нордбанк»;

у Полтаві «Полтава-банк»;

у Харкові «Укрсіббанк», «ГРАНТ», НПК (UP) банк, Харківлегбанк, «Промінь», «Добродій», «Регіонбанк», «Ера», Кредитно-інвестиційний банк;

у Чернігові Чернігівбанк, «Демарк», ЕЛБІМ банк.

БУТИ «КРУТИМ» НЕ ТАК І ПРОСТО

Після тривалих дискусій, висунення якихось необгрунтованих претензій на «особливу роль» Росія скромно поставила свій підпис під рамковою угодою про партнерство з НАТО і стала двадцятою державою, залученою до цього співробітництва.

Утім, приєднання РФ до «Партнерства заради миру» — подія не рядова. Фактично це — закінчення «холодної війни» в Європі, перехід міжнародних відносин в інше якісне річище.

Більшість спостерігачів розраховувала, що кремлівське керівництво одне з перших підтримає «Партнерство заради миру», намагатиметься якомога скоріше стати його учасником. Але в тому й полягає непередбачуваність і нелогічність Росії, що нерідко її дії на міжнародній арені важко логічно проаналізувати.

Згадаймо, як Козирєв, а слідом за ним і Грачов, ніби домовившись, несподівано заговорили навсні про «Партнерство», яке «не дуже підходить» Росії. Потім той самий Грачов здивував світових політиків, повідомивши, що Російська Федерація, мовляв, готує свій проект угоди. Ситуація повстала майже анекдотична. «Натовці» запропонували іншим країнам співробітництво, відчинили хвіртку свого подвір'я. І раптом ці «інші» почали диктувати господарям будинку свій статут. Серйозні політики лише знизували плечима й розводили руки, а декотрі заповзяті оглядачі із західних видавництв висловилися багато жорсткіше і ясно: куди та Росія подінеться, все одно прийде. Що, власне, і сталося.

Але прагнення визнання певної «особливої ролі» з боку російських лідерів породило нові, вельми цікаві колізії, на котрі, схоже, самі росіяни не розраховували. Як пам'ятаємо, на нараді міністрів закордонних справ НАТО у Стамбулі, куди були запрошені керівники зовнішньополітичних відомств східноєвропейських країн, Москва зайняла «кругову оборону». Усі газети (за винятком, звичайно, «незалежних» ЗМІ РФ) зчинили крик про «відродження російського імперіалізму» і таке інше. А декотрі аналітики у Східній Європі зробили висновок:Москва може «додавити» Захід, підштовхнувши його до «нової Ялти».

Угоди

Так політичний кураж Москви призвів до прямо протилежного результату: замість поваги й визнання «особливих заслуг» Росія отримала серйозне «занепокоєння» з боку головних своїх партнерів-східноєвропейців, котрі вбачали в цих діях прагнення Москви «сепаратної змови і переділу сфер впливу». Схоже, такий наголос збентежив не лише натовців, але й самих росіян. Всетаки у грі за визнання «особливої ролі» навряд чи є бажання (а головне — можливість) відродження колишнього російського імперства. За всього того, змінилася ситуація й у самій РФ, і навколо неї. Недавно у статті в «Независимой газете» один з фундаторів зовнішньополітичного курсу Росії, перший заммністра Анатолій Адамішин сформулював це так: потрібно виходити з того, що незалежність колишніх союзних республік — це всерйоз і надовго. Мабуть, лише нечистоплотні політики можуть мусувати тезу про «бажання Москви підпорядкувати собі» нові держави. Так, РФ сподівається на свій «особливий вплив» у пострадянському просторі. Але більшою мірою кураж у діалозі із Заходом можна пояснити іншим: прагненням Росії стати рівноправним партнером, не перетворитися в «бананову республіку». А декотрі із західних політиків, як і раніше, наполягають на продовженні існування НАТО у тих рамках, у яких блок був за років «холодної війни». Така непоступливість лише підвищує рейтинг «російських патріотів», котрі звинувачують у всіх смертних гріхах Єльцина та його команду.

Радіо «Франс Інтернасьональ» констатувало після переговорів у Брюсселі: Росія здивувала своїх співрозмовників із Північноатлантичного блоку, виявивши несподівану поступливість і згідливість, такий підхід різко контраствував з жорсткою позицією, яку російська сторона займала в Стамбулі. Певне, пояснювалося це саме розумінням «перегравання», що спричинило у Східній Європі розмови про «нову Ялту». Москва так і не отримала від НАТО права вето, але й не дала себе поставити у скриджене становище. Сторони заявили про підготовку ще однієї, «особливої» угоди між Росією і НАТО, в якій, на думку більшості експертів, буде зазначено лише визнання з боку Заходу Росії як великої військової держави. З чим, власне, мало хто й сперечається. Але, як казав один з гумористів, бути бідним і «крутим» не так і просто.

Валентина ПОПОВА.

Москва.

Власкори повідомляють

Постріли в ущелинах

Найтривожнішою точкою на карті Таджикистану залишається Гармський район, що за 100 кілометрів на схід від Душанбе, та суміжні з ним території. Епізодичні масштабні бойові операції й перманентні «чистки», що їх провадять урядові війська з лютого 1992 року, не дають бажаного результату — загони непримиренної опозиції, як і раніше, неприступні для нападів у їхніх важкоприступних ущелинах. То затихаючи, то розпалюючись знову, тут тривають сутички, що нагадують партизанську війну.

Напад на групу військовиків таджицької армії вранці 15 червня став ще одним тривожним нагадуванням про неї. Вбито заступника міністра оборони Таджикистану полковника Р. Раджабова і шестеро чоловік охорони. На двох автомашинах вони рухалися дорогою до Гарма, потрапили в засідку. Несподіваний автоматний і кулеметний вогонь захопив їх зненацька.

Лише одному з військовиків — сивоголовому офіцеру вдалося вчасно вистрибнути з машини і залишитися живим. Навздогін один з нападників крикнув: «У старого не стріляти». Хоча той зовсім не старий: врятувала оманлива сивина.

Усіх убитих було облито бензином. Коли обгорілі трупи привезли до Душанбе, їх важко було розпізнати.

Міністерство оборони Таджикистану, — як повідомив кореспондентові «Голосу України» начальник пресцентру майор В. Лихоліт, — не планує масштабної акції відплати. Проте, за його словами, передбачено чергову «чистку» району за участю підрозділів національної армії, МВС і Міністерства безпеки.

— Ми не можемо сказати точно, які сили має тут опозиція, — сказав мій співрозмовник. — Професійних бойовиків тут небагато. По 3—4, максимум по 10 чоловік у кожній групі сидять безвилазно в горах. Решта приєднується до них за потреби. Вони можуть торгувати насінням на базарі, орати, а вночі брати до рук автомата.

На запитання, скільки все ж таки груп діє в районі, В. Лихоліт відповів: «Принаймні три».

Причиною сутичок, що тривають, є вже не так ідеологічні розбіжності, як помста за родичів, які загинули, і за інші образи, завдані під час відкритого озброєного протистояння 1992 року. Кожна сторона має що пред'явити одна одному, і поділити їх на винних і безвинних неможливо.

Юрій КУШКО.

Фотофакт

Ковбаса завдовжки... 2 тисячі 770 метрів була засмажена недільного дня на центральній кафедральній площі німецького міста Ерфурт. У відомого місцевого м'ясника Карла-Хайнца Зіберта на виготовлення цього м'ясного дива пішло понад тонну фаршу. Засмажену на грилі розміром 30 кв. метрів лагомину бескоштовно роздавали всім охочим.

На знімку: над центральною площею Ерфурта піднімається аромат м'ясного дива Карла-Хайнца Зіберта.

Фото АП—ІТАР—ТАРС.

Справи кримінальні

ПОЛІТБЮРО НЕ ДОПОМОЖЕ

Колишній японський державний міністр Фуміо Абе, відомий широкими зв'язками в керівництві СРСР у брежнєвські роки, засуджений за хабарництво Токійським районним судом до трьох років в'язниці і солідного штрафу у 90 млн. ієн (більш як 830 тисяч доларів). Ця сума відповідає розміру таємних хабарів, які він отримав від фірми з виробництва сталевих конструкцій «Кіова», що нині є банкрутом, за послуги щодо одержання таємної державної інформації і вигідних контрактів.

Фуміо Абе — вельми помітний діяч колишньої правлячої Ліберально-демократичної партії Японії, один з тих, хто створив їй незавидну, але сталу репутацію «оплоту корупції». Крім бурхливої діяльності на посту державного міністра, він довгі роки вважався також за лідера «рибальського лоббі» країни і в цій якості, за твердженням преси, налагодив в СРСР потужну мережу «друзів» та інформаторів, що давало йому можливість істотно впливати на хід переговорів щодо виділення Японії квоти видобутку морепродуктів у радянських водах. Подейкували навіть, що Абе мав можливість у лічені години дізнаватися про рішення засідань Політбюро ЦК КПРС, коли там обговорювалися проблеми риболовних відносин з Токіо.

Особливого успіху, стверджує, зокрема, тижневик «Сюкан бунсюн», він досяг 70-ми роками, встановивши міцні контакти з одним із міністрів рибного господарства СРСР. В обмін на поступки на переговорах той регулярно отримував від Абе солідну плату, і її обсяг, як пише тижневик, вимірювався вагонами холодильників, телевізорів, магнітофонів тощо. Їх вантажили на траулер, що спеціально приходив до японського порту Хакодате, переправляли на Сахалін, а звідти військовими транспортними літаками доправляли до Москви. Проте перевірити ці відомості неможливо, бо в ході процесу, що завершився в Токіо, «радянський кут» діяльності екс-міністра не розглядали.

Зате загальновідомою «таємницею» тут є те, що Абе в обмін на свої послуги в Москві отримував ще більші хабарі від японських рибальських фірм. Не забував він і про власну торгову компанію, котра за брежнєвщини мала «зелену вулицю» в здійсненні найвигідніших оборудок із СРСР.

Василь ГОЛОВНІН.

Продиктовано в номер

Прийом посла Ізраїлю

Прем'єр-міністр України Віталій Масол прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Держави Ізраїль в Україні Цві Магена на його прохання.

З огляду на результати нещодавнього офіційного візиту міністра закордонних справ Держави Ізраїль в Україну під час бесіди обговорювалося виконання досягнутих домовленостей та підписаних угод в конкретних галузях. Порушувалися питання про можливу співпрацю у фармацевтичній промисловості, сільському господарстві, зокрема у галузі переробки продуктів харчування, інвестування тощо.

До візиту в Україну

6–7 липня 1994 року Україну з офіційним візитом відвідає міністр закордонних справ Ісламської Республіки Пакистан пан Сардар Асеф Ахмад Алі.

Він народився 21 жовтня 1940 р. Його батько С.А.Алі був відомим громадським та політичним діячем Пакистану, депутатом Національної Асамблеї (парламенту).

Навчався у коледжі Лоуренс (Мюррі), Урядовому коледжі (Лахор). Продовжив навчання в Оксфорді (Англія), де вивчав політику, економіку і філософію (закінчив у 1965 р.)

У 1966–68 рр. працював старшим викладачем у Лахорському коледжі.

У 1969–70 рр. — радник губернатора Західного Пакистану з агропромислових, потім з політичних питань.

У 1978–87 рр. працював у банківській системі: віце-президентом, президентом Пенджабського кооперативного банку.

У 1981–83 рр. — член Федеральної дорадчої ради.

У 1985–87 рр. — член Комісії з податкової реформи Національної Асамблеї.

У 1985 р. був обраний членом Національної Асамблеї від незалежної опозиції (переобирався у 1990 та 1993 рр.)

У 1991–92 рр. — голова парламентського бюджетного комітету.

Очолював ряд пакистанських делегацій різного рівня під час візитів у зарубіжні країни. Деякий час працював на посаді державного міністра з питань економіки, сприяв налагодженню контактів між Пакистаном і країнами СНД, зокрема республіками Центральної Азії.

16 листопада 1993 р. призначений міністром закордонних справ Пакистану.

Одружений, має трьох дітей. У вільний час захоплюється гірськими лижами, а також написанням статей до газет і журналів як незалежний журналіст.

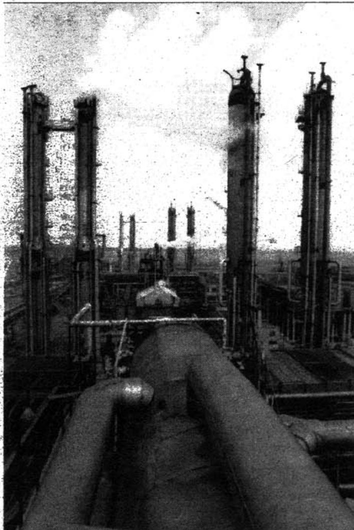
Програмою перебування високого пакистанського гостя в нашій державі передбачаються його переговори з керівництвом Кабінету Міністрів, міністрами закордонних справ та зовнішніх економічних зв'язків України, проведення спільної прес-конференції А.М.Зленка та С.Алі.

Повідомлення «Йоміурі»

«Як стало відомо з урядових джерел, — повідомила японська газета «Йоміурі», — Токіо вирішив на нараді керівників країн «Сімки», що починається в Неаполі 8 липня, оголосити про намір сприяти повному закриттю трьох атомних електростанцій радянського виробництва чорнобильського типу, які є в Україні, й будівництву замість них нових АЕС. Проблема сприяння будівництву АЕС в Україні, судячи з усього, стане однією з важливих тем обговорення на наступній зустрічі. До цього Японія стримано ставилась до фінансового сприяння Україні. Тепер у зв'язку з прийняттям нею нового курсу буде підготовлено умови для надання допомоги Києву спільними зусиллями семи провідних індустріально розвинутих країн світу. На зустрічі в Неаполі, як очікують, буде досягнуто домовленості про виділення коштів для завершення будівництва трьох АЕС, які вже готові на 70–95 відсотків. На це потрібно приблизно 1,5 млрд. доларів».

Захистити Дунай

У Софії відбулося підписання Конвенції про співробітництво щодо захисту і збалансованого користування водами Дунаю, у розробці проекту якої брала участь Україна. Підписання цієї Конвенції є важливим підтвердженням спрямованості нашої держави до екологічного співробітництва з іншими країнами. Конвенція створює важливу політико-правову основу для діалогу та співробітництва у сфері охорони навколишнього середовища, сприятиме забезпеченню національних інтересів України, подальшому розвитку міжнародних зв'язків нашої країни, зміцненню її міжнародного авторитету.

Справи — хімічні, реакція — різна

Горлівку не без підстав називають шахтарським містом. Саме тут розташовані шахти—ветерани Донбасу, і серед них — легендарна «Кочегарка», що і нині видає на-гора вугілля. Та останнім часом про Горлівку заговорили і як про місто хіміків. А причина криється в успіхах найбільшого тутешнього підприємства «Стирол», флагмана хімічної промисловості України.

Тріпечки історії. 1953 року Горлівський азотно-туковий завод уперше в країні розпочав випуск аміаку з коксового газу. Протягом наступних років стали до дії цехи з виробництва сульфату амонію, азотної та сірчаної кислот, аміачної селітри. Двадцять років тому підприємство було реформоване у виробниче об'єднання «Стирол». А на початку 80-х років відбулася реконструкція і технічне переозброєння багатьох виробництв, з'явилися нові.

Акціонерне товариство (АТ) «Стирол» — це вже гігант, який випускає щорічно понад 20 найменувань високоякісної продукції: від мінеральних добрив до будматеріалів і товарів народного споживання. Високі хіміко-технічні характеристики і широкий асортимент виробів роблять продукцію горлівського підприємства конкурентоспроможною на світовому ринку. Аміак і карбамід, селітру і полістирол експортують до багатьох країн Європи та Азії. Налагоджено тісне співробітництво з фірмами «Кент Інтернешнл», «Хантсмен Кемікел Корпорейшн», «Транс Коммодіті» (США), «Міцуі і К° К° Лтд» (Японія), «Се-Да» (Китай), «Цикло Трейд» (Угорщина), «Тіне» (Німеччина) та ін.

Нині у складі концерну «Стирол» — малі, орендні, спільні підприємства, спільні виробництва і структурні підрозділи інших форм організації праці, пріоритетними напрямками яких є розвиток виробництва мінеральних добрив і полімерних металів. «Стирол» бере активну участь у ряді перспективних проектів, пов'язаних не лише з розвитком інфраструктури рідного міста, а й у цілому регіоні, країні. Наприклад, науково-виробничо-будівельне об'єднання «Перспектива», засновником якого є концерн, виготовляє будівельні матеріали і саме ж будує житло.

Найвигідніші інвестиції, вважають у «Стиролі», — у підготовку кадрів. У підшефному ПТУ створено всі умови для плідного навчання: класи і майстерні тут обладнані за останнім словом техніки. Уже сьогодні тут отримують професії, які будуть потрібні підприємству в перспективі. Навіть деякі заводи Донбасу посилають сюди своїх робітників для перепідготовки і підвищення кваліфікації. Готує концерн своїх спеціалістів і у вузах.

Саме своїх, бо вони обов'язково повернуться. Адже є вагомі стимули до того, щоб влитися в колектив «Стиролу». Тут чи не найменша у місті черга на житло. За останні п'five років не траплялося, щоби — і це за скрутних часів — не видали зарплати. Є у «стирольців» й інші привілеї, що їх вони отримали завдяки власній праці й розумному керівництву. Та й усі знають, що виробництво продукції невдовзі перейде на повністю комп'ютерне управління. Кількість працівників, звичайно, зменшиться. Ось і тримається тут кожен за своє місце — «бронює» його працею і навчанням. І це ті, котрих не повертається язик назвати «найманцями». Бо кожен із них має акції «Стиролу».

В екологічно хворому Донбасі старій Горлівці виділене своє «ліжко-місце» — в коридорі. Але чи можна в цьому звинувачувати хіміків? Самі вони документально доводять, що місцевий коксохімічний завод, розташований поряд, викидає в донецьку атмосферу отрути багато більше. А сам «Стирол», починаючи із 1987 року, скоротив таке «постачання» вшестеро! За цими показниками він — рівня подібним виробництвам за кордоном. А взагалі «стиролівці» переконані, що в їхніх володіннях — а це 700 га! — дихати й жити легше, ніж у місті. І звинувачують в екологічних бідах шахти Горлівки з їхніми териконами. Самі ж походжають зеленими алеями, поміж ставків, підстрижених газонів, що пахнуть, як у дитинстві, перестиглими на сонці кавунами.

Колектив — то сила. Але коли немає лідера-ватажка, він, колектив, — просто некерований, озлоблений натовп. Тим паче, за наших умов. Такий ватажок на «Стиролі» є — генеральний директор Микола Янковський. Це саме він нещодавно отримав у самому Парижі ще одну престижну міжнародну премію для «Стиролу» — «Золотого Меркурія» — за якість продукції, що випускає його підприємство. Мені не раз доводилося зустрічатися з цією неординарною, інтелігентною людиною. І сьогодні хочу поздоровити Миколу Андрійовича і з присудженням «Меркурія» його рідному виробництву, і з ще однією подією: гендиректора «Стиролу» обрано до складу Донецької обласної ради народних депутатів.

Юрій ДОЦЕНКО.

Нема м'яса, як свинина...

Проблема №...

У кожного народу є свої улюблені страви. Для узбека — плов, для грузина — шашлик, суп харчо, для істинного росіянина — щі, кулеб'яки. А для українця борщ без свинини і святкова вечеря без домашньої ковбаси — то не борщ і не вечеря. Так уже склалося, що ні баранина, ні яловичина чи навіть дієтична індичина не можуть сповна замінити національні страви зі свинини.

На жаль, багато хто вже став забувати і про м'ясо в борщі і, тим паче, про свинячий окіст. Звичайно, за такої дорожнечі на все не кожен спроможний на мізерну зарплату купувати свинину на базарі, або ковбасу в магазині по 120 тисяч карбованців з лишком за кілограм.

Але, попри всі негаразди, та ж таки свинина була б дешевша і на базарі, і в магазинах, якби ми більше надавали уваги такій важливій галузі, як свинарство.

Розглянемо, що до чого, на прикладі Бориспільського району. В багатьох його господарствах про свинарство коли не забули зовсім, то потихеньку забувають. Можливо, галузь тут збиткова чи технологічно складна? Не скажіть, бо свиня (і це добре знали ще наші діди й прадіди) — тварина зовсім невибаглива, харчами, як то кажуть, не перебирає, їй риб'ячий жир чи полівітаміни до раціону додавати не обов'язково.

Так от, на сьогодні у двадцяти господарствах є лише три тисячі свиней, з яких 560 свиноматок, і щороку отримують 6—7 тисяч поросят за потреби у 18—20 тисяч. Ось і їдуть люди на базар, купують їх майже за мільйон карбованців, а то й більше за голову. Тоді як у господарстві його можна було б купити удвічі дешевше.

Хоч є й позитивні приклади ставлення до свинарства. Це, насамперед, радгосп «Іскра», де директором Григорій Степанович Штефан. Тут на свинофермі утримують понад 500 голів свиней, у тому числі 30 свиноматок. Торік у господарстві отримано 946 поросят, або по 13,8 голови на основну свиноматку.

На цій фермі працюють сумлінні люди, вони пильнують за порядком у приміщеннях, вчасно годують тварин. Для новонароджених поросяток є окрема «спальня» з ультрафіолетовими лампами.

Схоже ставлення до свинарства і в птахорадгоспі «Мирненський», який продав населенню 956 поросят. Чимало їх продали населенню торік також держплемзаводи «Головурівський», «Бортничі», радгосп «Україна». А от радгосп «Комунар» отримав торік лише 122 поросят. Свиноферма господарства має жалюгідний вигляд, розміщена тимчасово в породильному відділенні для корів. Є в радгоспі люди, відповідальні за галузь, є вдосталь кормів, немає тільки бажання розвивати свинарство.

У радгоспі «Кіровський» свиней тримають в добротному приміщенні. Та через байдуже ставлення до ферми отримано лише 221 порося, тобто по 4,3 голови на свиноматку. А за бажання можна було б утримувати 50 — 55 свиноматок і отримувати щонайменше по півтора опороса на рік.

Рогозівські селяни здавна відомі як досвідчені свинарі. Молодняк свиней, вирощений ними, користується попитом на базарі. А про свиноферму радгоспу «Рогозівський» доброго слова не скажеш. Як і про ферму радгоспу «Дударківський», де немає елементарного ладу, хряки нагадують гончих псів. І таке становище аж ніяк не турбує ні головного зоотехніка, ні головного ветлікаря. Хоча, гадаю, вони зовсім не вегетаріанці і вченням йогів не захоплюються.

Справне в цілому таке господарство, як держплемзавод «Олександрівка». Керівники тут що називається — досвідчені, ділові люди. Та за багатьма іншими важливими справами не хоче приділити уваги свинарству Павло Іванович Рябчук, директор господарства. Тут є добре приміщення для свиноферми, а от свиней у ньому немає. Знову ж таки, парадокс якийсь, бо ж мешкають у тамтешніх селах не мусульмани, а люди переважно християнського віросповідання, яким ніхто не забороняє вживати страви зі свинини.

У Бориспільському районі, як і в цілому по Київській області, спостерігається скорочення поголів'я великої рогатої худоби. Звільняються приміщення, де можна було б утримувати свиней, дещо переобладнавши корівники.

Тим більше, що свині — тварини скоростиглі й вигідні для утримання. Тож приділімо цій галузі більше уваги, щоб поліпшити добробут наших людей.

Жорж ДАЦЮК,
головний зоотехнік Бориспільського райсільгоспуправління Київської області.
Віктор ЖЕРОНКІН
журналіст.

До уваги уряду

За кого нас вважають?

Відкритий лист Прем'єр-міністру України Віталію Масолу

Споконвіку система насінництва сільськогосподарських культур була державною, а її працівники — державними людьми, адже кожна наша організація називалась і називається: державна насінна інспекція. І як підтвердження цього 15 грудня 1993 року Верховна Рада України прийняла Закон «Про насіння», а 23 грудня того ж року — постанову «Про введення в дію Закону України «Про насіння».

У кожному з шести розділів Закону наголошено на державності системи насінництва, яка зобов'язана забезпечити належний державний контроль за якістю насіння. Адже справжній хлібороб не висіє насіння в землю, не знаючи його посівних якостей, бо некондиційне насіння, яке не відповідає вимогам держстандарту, обов'язково призведе до недобору врожаю і значних збитків виробникам.

Розділ 4 іменовано: «Державний контроль у насінництві». Відомо, що особи, причетні до державно-адміністративних органів у республіці, областях та районах і які лише дають державні вказівки, спускають на низи різні циркуляри, належать до державних працівників і мають згідно з цим званням відповідну зарплату, користуються певними пільгами, одержують оплату за стаж роботи.

Спеціалісти, які все життя відпрацювали в державних насінних інспекціях, мають виробничий стаж 35—40 років на одному місці, проте не одержують оплати за стаж роботи і тепер їх не вважають за державних працівників. Постає запитання: чому? Тому, що в Кабінеті міністрів України ніяк не визначаться: до якої категорії віднести працівників державних насінних інспекцій?

У статті 25-й четвертого розділу Закону «Про насінництво» записано: «Організація та здійснення державного контролю у насінництві покладається на головного державного інспектора України з насінництва — начальника Української державної насінної інспекції, а в областях і районах, відповідно, — на їх начальників: головних державних інспекторів та спеціалістів — державних інспекторів за посадою». Отже, щодо роботи керівники і спеціалісти — державні працівники, а щодо оплати праці — недержавні.

Закон «Про насіння» готував Кабінет міністрів, тому просимо вас, шановний Віталію Андрійовичу, роз'яснити нам, працівникам державних насінних інспекцій, хто ми є: державні працівники чи ні? Якщо ні, то чому?

Працівники обласної та районних державних насінних інспекцій Рівненської області.

Концерн "Юрковиця"

запрошує до співробітництва підприємства та організації всіх форм власності.

Приймаємо та розміщуємо на найвигідніших умовах майнові приватизаційні сертифікати громадян. Відкриваємо регіональні представництва ДТ "Юрковиця-траст".

Тел. **(044) 417-61-45.**

На взаємовигідних умовах розмістимо вільні кошти підприємств на строк від 3-х місяців до 1 року.

Тел. **(044) 417-22-27.**

Укладемо контракти на забезпечення організацій агропромислового комплексу паливно-мастильними матеріалами та зрідженим газом в серпні-листопаді 1994 року.

Тел. **(044) 417-27-51.**

Забезпечимо оплату Ваших контрактів в Росії в обмін на оплату контрактів російських підприємств в Україні.

Тел. **(044) 417-22-27.**

Приймаємо на реалізацію цінні папери організацій всіх форм власності.

Тел. **(044) 417-61-45.**

Ми будемо раді розглянути інші пропозиції щодо плідного співробітництва.

Наша адреса: м. Київ, вул. Лук'янівська, 1, тел/факс (044) 416-53-45.

Страховое акционерное общество «Саламандра» осуществляет страхование:

— авиационной техники, членов летных экипажей, специалистов, обслуживающих авиационную технику, и членов аварийно-спасательных команд, а также пассажиров и перевозимых грузов;

— гражданской ответственности владельцев авиационной техники на территории СНГ и за рубежом.

САО «Саламандра» выдает полисы, требуемые Воздушным кодексом Украины.

«Саламандра» — единственная из страховых компаний Украины, участвовавшая в страховании воздушных судов на международных авиасалонах в Фарнборо, Москве, Ле-Бурже.

НАШИ ПРЕИМУЩЕСТВА:

Низкий тариф, возврат части платежа при неполном использовании воздушного судна, полная защита летного состава при страховом случае и масса других преимуществ — все это Вы найдете у нас!

Адрес: 310002, г. Харьков, ул. Чернышевского, 53. Телефон 43-33-26; факс 21-19-37.

Підприємство поставляє:

Автомобілі ЗІЛ, ГАЗ, УАЗ, КрАЗ.
Автокрани на базі автомобіля КрАЗ вантажопідйомністю 14 і 20 тонн.
Автокрани на базі ЗІЛ вантажопідйомністю 6,3 тонни.
Дизельні електростанції потужністю від 8 до 2500 квт.
Здійснює термінові платежі в Росію за курсом нижче від банківського.
Телефон/факс у Полтаві: (05322) 4-21-33.

ВНИМАНИЮ РУКОВОДИТЕЛЕЙ ПРЕДПРИЯТИЙ!
РЕАЛИЗУЕМ СО СКЛАДА В КИЕВЕ

Сепараторы-сливкоотделители: ОС-Б — 1 тонна/час, ОС-2-Т3 — 5 тонн/час, ОС-2-Д500 и другие.

СТАНКИ

Токарные — **1Н65, 16К40, МК6056, 1К62** и другие.
Фрезерные — **6Т12, 6Т83, 6Т82Г** и другие.
Ножницы гильотинные — **НК3418-6,3 мм; НК3416-4 мм.**

Телефоны (044) 552-97-82, 552-96-74, 552-92-83.

Фірма «СТОІК»

АКУМУЛЯТОРИ

55 А.Г. — 1, 42 млн.крб.;
60 А.Г. — 1,48 млн.крб.;
75 А.Г. — 1,98 млн.крб.;
90 А.Г. — 2,3 млн.крб.;
135 А.Г. — 3,1 млн.крб.;
180 А.Г. — 3,96 млн.крб;
190 А.Г. — 4,28 млн.крб.

Телефони: (044) 476-70-11, 476-29-07.

- ОТКРЫТИЕ КОДИРОВАННЫХ СЧЕТОВ — ТЕЛ. 221649
- НАЛИЧНАЯ ВАЛЮТА ЗА БЕЗНАЛИЧНУЮ — ТЕЛ. 223378, 321341
- ВАЛЮТА ЗА РУБЛИ — ТЕЛ. 223378, 321341
- ПРОДАЕМ КАРБОВАНЦЫ ЗА ВАЛЮТУ — ТЕЛ. 223378, 321341
- ПОКУПАЕМ КАРБОВАНЦЫ, ТЕНГЕ, БЕЛОРУССКИЕ РУБЛИ — ТЕЛ. 281483, 222416
- ДЕНЕЖНЫЕ ПЕРЕВОДЫ ПО ВСЕМУ МИРУ — ТЕЛ. 221649
- АККРЕДИТИВЫ В ЛЮБОЙ ВАЛЮТЕ — ТЕЛ. 284330

Главный офис: ул. Смилшу 3, Рига LV-1522, Латвия
Тел.: (0132)-331970, 222291 ▪ Факс: 215201
Телекс 161371 PAREX SU

МП «Промоборудование»
постоянно реализует:

— *газосварочное оборудование* — резаки, горелки, редукторы, защитные очки, генераторы ацетиленовые, шланг кислородный, баллоны кислородные и пропановые;
— *электросварочное оборудование* — трансформаторы различной мощности, кабель сварочный, щитки наголовные, электрододержатели, инструмент, защитные стекла;
— передвижную сварочную установку на базе Т-40;
— шлифкруги и шлифшкурки.
Тел.: (044) 268-75-27; 261-99-59; 294-18-72.
Отпуск со склада в Киеве и Львове.

Киевский маргариновый завод

реализует маргарин по цене 20 млн. крб. за тонну.

Телефоны для справок: 265-01-63, 265-01-77.

Підприємство «БЕРКУТ»

здійснює взаєморозрахунки з державами рублевої зони через систему кореспондентських рахунків АКБ ЛЕГБАНК. Надає інші фінансові послуги.

Тел. 044 417-35-24.
Тел./факс 044 417-42-49.

ФРАНЦУЗЬКА ДЖЕРЕЛЬНА ВОДА
КАРОЛА

натуральна і газована, дуже високої якості, екологічно чиста і з врівноваженим складом, рекомендована для дитячого харчування.

ПРОДАЖ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ІМПОРТЕРОМ.

Оптовий продаж — з постійного складу.
Тел./факс: (044) 290-16-51.

Медицина

Серце любить розмірений ритм

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

— Наше відділення практично єдине в Україні, де діагностують і водночас лікують перепади в роботі серця, де наукові співробітники розробляють методики лікування серцевої аритмії, — говорить завідувачка відділення серцевої аритмії Тетяна Семикопна. — Наші співробітники постійно приймають хворих, котрі скаржаться на погану роботу серця, в інститутській поліклініці. І ті, які потребують постійного лікування, стають нашими пацієнтами. Причому не тільки з Києва, але й з усієї України.

Хворих на серце ніколи не бракувало. Але їх кількість постійно зростає. Тривожить й інша тенденція: контингент хворих, так би мовити, молодшає. Чим це пояснити?

— Кількома чинниками, — відповідає старший науковий співробітник, завідувач лабораторії електрофізіологічних досліджень Олександр Фролов. — Це і несприятлива екологічна ситуація, і запальні процеси, які тяжко піддаються лікуванню, і, даруйте, зловживання алкоголем. Та й не треба забувати, що аритмія серця може бути й вроджена.

Певна річ, що стражесківці зіткнулися сьогодні з тими самими проблемами, які особливо гостро відчула на собі вся наша медицина. Бракує медикаментів і сучасного обладнання, низька зарплатня співробітників високої кваліфікації, не вистачає асигнувань навіть на харчування хворих. Поки що якось «викручуються» з допомогою різних спонсорів і просто добрих людей. Завдяки ініціативі й діловитості директора Інституту кардіології, члена-кореспондента Національної академії наук Володимира Боброва. Професор Бобров, до речі, і є водночас завідувачем відділу невідкладної кардіології, до якого входить і відділення серцевої аритмії. «Головне тепер — зберегти колектив, не втратити здібних, знаючих спеціалістів, — каже Тетяна Семикопна. — Мусить, зрештою, з'явитися світло в кінці тунелю. А починати з нуля багато важче, ніж на доброму фундаменті».

А що добрі підвалини закладено за тих чотирнадцять років, відколи створене відділення серцевої аритмії, сумніву не постає. Це засвідчено хоча б тим, що стражесківців постійно запрошують на міжнародні симпозіуми й конгреси, на який іде мова про серцеві захворювання. Ось буквально два тижні тому повернулася із Ніцци старший науковий співробітник Г.Солов'ян, яка завідує лабораторією неінвазивних методів досліджень. Там, у Франції, Ганна Миколаївна виступила з доповіддю на міжнародному конгресі «Кардіастим-94». Мав запрошення на конгрес і О.Фролов, але не потрапив туди за банальної — і вже традиційної для нас — причини: не знайшли валюти. А відрядження Г.Солов'ян профінансував міжнародний фонд «Відродження».

— І як почуваються наші лікарі як фахівці у Європі? — запитав я в Ганни Миколаївни.

— Не сприйміть це за нескромність, — почув у відповідь. — Але не гірше, ніж медики з інших країн. Хоч працюють наші закордонні колеги в багато ліпших умовах.

Тепер медики відділення вивчають електрофізіологічні, біохімічні та вегетативні особливості міокарда. І на основі цих досліджень, узагальнень прагнуть створити аритмогенну систему, що значно наблизить їх до «загадок» хворого серця.

А як взагалі уникнути серцевої аритмії, коли вона не передана у спадок?

— Вести здоровий спосіб життя, — радить Тетяна Семикопна. — Не забувати про відпочинок, свіже повітря, не знищувати себе безперервною роботою та алкоголем.

Он як, виявляється, усе просто. То чого ж так часто ми звертаємося до лікарів?

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

На знімку: (зліва направо) науковий співробітник Ігор Галичанський і завідувач лабораторії Олександр Фролов уважно вивчають серцебиття свого пацієнта.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

З пошти

... А ми нашу славну Україну піднімемо?

Україна в скруті і нам її підіймати. За три роки «А ми нашу славну Україну гей-гей, розвеселимо» стільки разів уже проспівали, що далі нікуди. Доспівалися до того, що смертність перевищує народжуваність. Хто ж захистить нас, інвалідів, учасників війни, пенсіонерів, немічних і знедолених, молоді сім'ї? Як же без підтримки здоров'я і старих, і малих ми піднімемо нашу Україну? Коли ще був Затурцівський район, то була в нас лікарня в хатах розкуркулених людей. Але все вже давно розвалилося. Будівництво нової лікарні мало бути завершене ще в 1992 році, та немає коштів. І хворих лікувати ніде...

Жителі села Затурців — усього триста підписів.

Локачинський район
Волинської області.

Юридична консультація

Допомога лише одна

Перебуваю у декретній відпустці. Виховую двох дітей до трьох років (2 роки; 8 місяців). До нового року мені виплачували допомогу на обох дітей, а з нового року лише на одну дитину, кажуть, на другу допомога «не положена». Чи то відповідає вимогам чинного законодавства, чи, може, місцева влада встановлює свої правила?

А. ЗБАНКО.

Станція Крути
Чернігівської області.

Важко сказати, які види допомог чи виплат ви одержували до нового року, оскільки у листі вони конкретно не названі. Тому можна лише відповісти, які види допомог вам належать відповідно до чинного законодавства.

Згідно з пунктом 14 Положення про порядок призначення та виплати державної допомоги сім'ям з дітьми, жінкам, які перебувають у відпустці для догляду за дитиною і народили ще одну дитину, тобто мають право на допомогу за вагітністю та пологами, то за їхнім вибором надають або допомогу за вагітністю та пологами, або для догляду за дитиною.

Надалі жінка виховуватиме двох дітей, але допомогу для догляду за дитиною виплачують одну до досягнення першою дитиною трьох років. З дня закінчення частково оплачуваної відпустки по догляду за першою дитиною жінка для одержання допомоги по догляду за наступною дитиною (двома і більше дітьми) повинна оформити відпустку на загальних підставах (пункт 57 Положення).

На жаль, держава має змогу забезпечити тільки мінімальну підтримку сімей з дітьми, тому Законом «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» покладено на місцеві державні адміністрації, виконавчі комітети сільських, селищних і міських Рад народних депутатів, трудові колективи, громадські об'єднання за можливості з місцевих бюджетів та з власних коштів запроваджувати додаткові види допомоги та встановлювати доплати до державної допомоги сім'ям з дітьми (стаття 9).

Володимир СНІТКО.

ГОЛОС України

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУЩКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

◆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◆ Рукописів не повертаємо.
◆ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

◆ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 312077.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311126.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».